

se non a suis modo civibus, sed ab omnibus etiam gentibus ultro deferri, prehensandum sibi ejus rei causa neminem esse, supplicandum nemini, nullius suscipiendas inimicitias, nemini os laedendum: unam enim esse, ex omni laudum genere, ingenii gloriam, qua, sine ulla cuiusquam quæria, perfui, ad extremum usque, homines soleant: honores imperitae modo multitudinis testimonium praeseferre, ingenii laudem ac famam, etiam intelligentium hominum habere comprobationem: nec vero aut voluntatum mutationem, aut fortunae temeritatem extimescere; sed stabilem, firmamque etiam ad posteros commendationem habere: postremo permultos omnibus aetatibus exoriri, quorum opera, pro sua cujusque parte, Republica geri possit; at, cuius ingenii monumentis ciuitas ornetur, ne multis quidem saeculis unum extare, aut alterum: satis vero jam Bembos, magnos honores in Republica, ad illustrandam familiae dignitatem esse consequitos; satis nobilitatam, majorum suorum rebus gestis, suae memoriam stirpis esse; quando & vetustissima templo a suis jam olim gentilibus constructa, ea seilicet, quae Juliano dedicata sunt, Bemborum nobilitatem illustrent, & pietatis sint testes; (a) & Francisci Bembi ejus, qui, multos annos ante Patriarcham Venetiis institutum, sacrorum antistes ac pontifex fuit, memoria, gentis vetustatem ostentat; tum maritima imperia, clarissimaeque (b) Francisci itidem Bembi victoriae; (c) tum Marci, qui a Cypriis interfectus est; aliorumque multorum ob Rempublicam suscepiae calamitates, interitusque, Bemborum & virtutis, & in patriam caritatis testimonio sint: nec vero ne in praesentia quidem defuturos, qui stirpis, gentisque gloriam tueantur atque adaugeant; habere se se Carolum fratrem, in quo mirificam ingenii indolem, maximam virtutis spem inesse intelligat; esse praeterea cum alios nonnullos, (d) tum Joannemmatthaeum Bembum summa itidem virtutis & ingenii spe praeditum adolescentem. Et vero hic quidem, nec Bembi de se judicium fecellit, & multis, magnisque in rebus domi, forisque perutilis Reipublicae civis est, semperque fuit: (e) nam
Caro-

(a) Francisci Bembi ejus qui multos annos, &c.) Cum esset hic ecclesiae s. Marci Primicerius, anno M. CCC. LXXXI. ecclesiae Castellanae datus est episcopus VI. kal. aug. anno M. CCCC. I. ut refert Ughellus *Ital. Sacr. Tom. V. col. 1355.* Marco Senatore præstantissimo genitus est, ac fratres habuit Petrum & Paullum, equestri gradu ob maximas obitas legationes, aliisque in patriam meritis clarissimos.

(b) Francisci itidem Bembi victoriae, &c.) Praefectus Venetae classis hic fuit anno M. CCC. XXVII. *Petr. Jusin. Histor. Ven. lib. VI. pag. 147.*

(c) tum Marci, qui a Cypriis interfectus est.) Ab iis qui in reginam Catharinam Corneliam conjuraverant, caesi sunt anno M. CCC. LXXIII. Marcus Bembus, ac reginae patruus Andreas Cornelius. Reginam autem Bembus quoque, ejus sororis filia in uxorem duxta, honestissima affinitate attingebat. *Sabellic. Dec. III. lib. X. pag. 776. postr. edit.*

(d) Tum Joannemmatthaeum Bembum, &c.) Ad Joannem-Matthaeum Bembum hunc, cui nups erat fratri filia Marcella Bemba, tot illae sunt ejusdem Petri epistolæ, quas justo volume complexus Venetiis edidit Franciscus Rampazzettus anno M. D. LXIII. in 8. In Ascrivii propugnatione contra Ariadenum Aenobarbum obsidionem intentantem ita se gessit, eaque ad barbarum illum, Turcicae classis praefectum, plena animi & prudentiae responsa misit, ut singularem sibi gloriam apud omnes comparaverit, breviisque honores omnes, qui amplissimis senatoibus demandari solent, sit consecutus. Egregii hujus viri nonnullae existant epistolæ inter eas, quas collegit Hieronymus Ruscellus, inscriptaque *Lettere de' Principi*, Volumine I.

(e) Nam Carolus, præquam patriæ prodeisse per aetatem potuisse, extinctus est.) III. kal. januar. exente anno M. D. IIII. fato cessit Carolus Bembus, Petri frater. Ejus mortem cun in plurimis epistolis, tum praecipue in carminibus questus, inter quae eniinet nobilissima illa ode italicica, vulgo *Canzone*, cuius infra mentio fiet.